

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.3.10.
COM(2011) 118 végleges

2011/0051 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosításáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A javaslat okai és céljai

Ez a javaslat a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet számos módosítását tartalmazza. E módosítások a rendelet alkalmazásának első éveitől szerzett tapasztalatok eredményei. A javaslat tartalmazza továbbá a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló 1985. június 14-i egyezmény néhány szorosan kapcsolódó módosítását is.

Háttér-információk

A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2006. október 13-án lépett hatályba.

A gyakorlati alkalmazás négy évét követően számos korlátozott jellegű technikai módosítás szükségessége merült fel. E módosítások fő forrásai a következők:

- a tagállamok és a Bizottság által a Schengeni határ-ellenőrzési kódex alkalmazására vonatkozóan szerzett gyakorlati tapasztalatok, ideértve a schengeni értékelések eredményeit, valamint a tagállamok által benyújtott jelentéseket és kéréseket is;
- a Bizottság 2009. szeptemberi jelentése a harmadik országbeli állampolgárok úti okmányainak a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 10. és 11. cikkével összhangban történő bélyegzéséről szóló rendelkezések működéséről (COM(2009) 489);
- a Bizottság 2010. október 13-i jelentése a Schengeni határ-ellenőrzési kódex III. címének (Belső határok) alkalmazásáról (COM(2010) 554);
- a közelmúltban elfogadott jogszabályokkal, így különösen a Vízumkódexszel (2009. július 13-i 810/2009/EK rendelet) és a visszatérési irányelvvel (2008. december 16-i 2008/115/EK irányelv) fennálló összhang biztosításának szempontjai.

A javaslat egyrészt olyan módosításokat tartalmaz, amelyek a meglévő szöveg jobb áttekinthetőségét és az eltérő értelmezések körének szűkítését szolgálják, másrészt olyan módosításokra, amelyek a Schengeni határ-ellenőrzési kódex első éveitől szerzett tapasztalatokra adnak választ. Emellett kifejezett jogi keretet teremt a közös közúti határellenőrzésekre vonatkozó kétoldali megállapodások számára.

Az olyan új szakpolitikai kezdeményezések, mint az EU határregisztrációs rendszere és az EU regisztráltutas-programja, külön tárgyalandó egyedi javaslatok tárgyát fogják képezni.

Meglévő rendelkezések

A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ

A javasolt változtatásokat a bevándorlási és menekültügyi csoport 2010. március 16-án tartott ülésén a tagállamok szakértői megvitatták.

2010. május 7-én egy külön szakértői találkozó lehetőséget kínált a javasolt módosítások részletes megvitatására. A tagállamok szakértői nagy vonalakban lényegileg támogatták a javasolt változtatásokat, valamint azt a megközelítést, amely technikai módosításokat javasol a Schengeni határ-ellenőrzési kódex korlátozott mértékű gyakorlati és technikai javítása érdekében. Számos szakértő hangsúlyozta, hogy sürgető gyakorlati igény áll fenn arra nézve, hogy az e javaslatban felvetett egyes kérdésekre pragmatikus megoldás szülessen, és kifejezték reményüket, hogy a módosításokat gyorsan sikerül majd elfogadni.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

Összegzés

A főbb javasolt módosítások a következő kérdéseket érintik:

- a „hat hónapon belül három hónapot meg nem haladó tartózkodás” (5. cikk) számítási módjának világos meghatározása: a Bíróság által 2006. október 3-án a C-241/05 sz. *Bot-*ügyben hozott ítéletre (EBHT 2006., I-09627. o.) és a Vízumkódex 2. cikke (2) bekezdésének a) pontjában elfogadott kapcsolódó párhuzamos rendelkezésre tekintettel a Schengeni határ-ellenőrzési kódexhez egyértelmű és hiteles jogszabályi útmutatást kell adni ebben a kérdésben.
- a vízummal nem rendelkezők úti okmányainak előírt érvényességi idejére vonatkozó pontosítás (5. cikk), a gyakorlati igényekre való válaszként és annak érdekében, hogy a rendelet szövege összhangba kerüljön a Vízumkódex 12. cikkével.
- a vízummentes utazók részére külön sávok kialakításának lehetősége (9. cikk), a nagyobb rugalmasság és a határellenőrzés felgyorsítása érdekében, összhangban a gyakorlati igényekkel.
- a határőrök képzésének fejlesztése annak érdekében, hogy észleljék a kísérő nélküli kiskorúakat és az emberkereskedelem áldozatait érintő különösen kiszolgáltatott helyzeteket (15. cikk); a Bizottságnak a kísérő nélküli kiskorúakról szóló cselekvési terve (2010–2014) (COM(2010) 213 végleges, 2010. május 6.) a közelmúltban megerősítette azt, hogy különös figyelmet kell fordítani az ilyen helyzetek észlelésére vonatkozó képzésre.
- a mentési szolgálatok, a rendőrség és a tűzoltóság szükséghelyzetben eljáró tagjainak be- és kilépésére vonatkozó eltérések biztosításának lehetősége (19. cikk).

- a közös határátkelőhelyek kifejezett jogi keretének megteremtése (VI. melléklet): annak érdekében, hogy lehetővé váljon a tagállamok és a szomszédos harmadik államok között a határellenőrzés során történő együttműködésre vonatkozó, közös határátkelőhelyekről rendelkező kétoldalú megállapodások megkötése, módosítani kell a Schengeni határellenőrzési kódex VI. mellékletét, hogy kifejezetten megengedje a közös közúti határellenőrzésekre vonatkozó kétoldalú megállapodásokat, és kialakítsa bizonyos kulcskérdésekre, mint például a nemzetközi védelmet kérő személyek helyzetére vonatkozó jogi kereteket.

Jogalap

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 77. cikkének (1) bekezdése, valamint 77. cikkének (2) bekezdése.

Ez a javaslat módosítja a határellenőrzés, a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet, amely az Európai Közösséget létrehozó szerződés megfelelő rendelkezésein – azaz a 62. cikk (1) bekezdésén, valamint (2) bekezdése a) pontján – alapult. Módosítja továbbá az 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló Egyezmény 21. és 22. cikkeit, amelyeket az 1999/436/EK határozattal úgy határoztak meg, hogy azok az Európai Közösséget létrehozó szerződés 62. cikkének (3) bekezdésén és ezen Egyezmény 136. cikkén alapuljanak, amelyet úgy határoztak meg, hogy az az Európai Közösséget létrehozó szerződés 62 cikkének (2) bekezdésén alapuljon.

A szubszidiaritás elve

A 77. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja felhatalmazza az Uniót arra, hogy olyan politikát alakítson ki, amelynek célja annak biztosítása, hogy a belső határok átlépésekor a személyek, állampolgárságuktól függetlenül, mentesüljenek mindenfajta ellenőrzés alól, és biztosítsa a személyek ellenőrzésének és a határátlépések eredményes felügyeletét a külső határokon.

Ez a javaslat az e rendelkezések által meghatározott határokon belül marad. Ennek a javaslatnak az a célja, hogy továbbfejlessze és technikailag javítsa a Schengeni határ-ellenőrzési kódex intézkedéseit a külső határokat átlépő személyekre vonatkozó ellenőrzések tekintetében és a belső határokat átlépő személyek mindenfajta ellenőrzés alól történő mentesülésével kapcsolatban. Ezt a tagállamok önállóan eljárva nem képesek kielégítően elérni, mivel egy fennálló uniós jogi aktus (a Schengeni határ ellenőrzési kódex) módosítását csak az Unió tudja megvalósítani.

Az arányosság elve

Az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (4) bekezdése kimondja, hogy az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges. A választott jogszabályi formának lehetővé kell tennie, hogy a javaslat elérje célkitűzését, és azt a lehető leghatékonyabban lehessen végrehajtani.

A Schengeni határ-ellenőrzési kódexet 2006-ban rendelet formájában kellett elfogadni annak érdekében, hogy azt a schengeni vívmányokat alkalmazó valamennyi tagállam azonos módon alkalmazza. A javasolt kezdeményezés – a Schengeni határ-ellenőrzési kódex módosítása – egy létező rendelet módosítása, és így csak rendelet útján valósulhat meg. Tartalmát tekintve a

kezdeményezés a létező rendelet javítására korlátozódik, és az abban foglalt szakpolitikai megfontolásokon alapul. Ezért a javaslat megfelel az arányosság elvének.

A jogi aktus típusának megválasztása

Javasolt jogi aktus: rendelet.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javasolt módosításnak nincsenek az Európai Unió költségvetését érintő vonzatai.

5. TOVÁBBI ADATOK

A Szerződésekhez csatolt különféle jegyzőkönyvek és a harmadik országokkal megkötött társulási megállapodások következményei

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címében megtalálható, így alkalmazni kell az Egyesült Királyság, Írország és Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyvekben és a schengeni jegyzőkönyvben leírt „változó geometria” rendszerét. A javaslat a schengeni vívmányokra épül. Következésképpen figyelembe kell venni a különböző jegyzőkönyveket érintő következményeket Dánia, Írország és az Egyesült Királyság; Izland és Norvégia; valamint Svájc és Liechtenstein tekintetében. Mindezen államok helyzetének részletes leírását e javaslat (7)–(12) preambulumbekzdései tartalmazzák.

A javasolt módosítások rövid áttekintése

- 1. cikk - a Schengeni határ-ellenőrzési kódex módosításai:

Horizontális változások

- A javaslat a szöveg egészére kiterjedően tartalmaz a Lisszaboni Szerződés hatálybalépéséből eredő bizonyos változásokat („EK” helyett „EU”; „Európai Közösség” helyett „Európai Unió”; frissített hivatkozások a Szerződés rendelkezéseire).

2. cikk, Fogalommeghatározások

- 1. pont: a 4. és 4a. pontban javasolt változásokból eredő módosítás.
- 4. pont: pontosítás arra vonatkozóan, hogy a 2. cikk 4. pontja csak a *tagállamok közötti* kompjiaratokra vonatkozik.
- 4a. pont: az új meghatározás lehetővé fogja tenni a belső fuvarozási vállalatok számára, hogy a belső kompjiaratokat üzemeltető társaságokhoz hasonlóan élvezzék a belső határellenőrzések alól való mentességet.
- 15. pont: a tartózkodási engedély meghatározása átalakul. A félreértések elkerülése érdekében világossá kell tenni, hogy a vízumok (mind a hosszú távú tartózkodásra, mind pedig a rövid távú tartózkodásra jogosító) soha sem tekinthetők „tartózkodási engedélynek” a 15. pont b) alpontja értelmében. A „visszautazásra” történő elavult hivatkozást el kell távolítani. Tisztázást nyer továbbá, hogy a nemzeti engedélyeket a 34.

cikk alapján be kell jelenteni és közzé kell tenni ahhoz, hogy azok ilyen engedélynek legyenek tekinthetők.

4. cikk, A külső határok átlépése

A szöveg átfogó szerkezetének és érthetőségének javítására törekedve el kell hagyni a szabálytól történő eltéréseknek az a) és b) pontokban foglalt részletezését. A törölt rendelkezések tartalmának megőrzése érdekében módosításra kerül a 18. és a 19. cikk, általában megengedve a 4. cikktől való eltérést különböző határtípusok és személykategóriák tekintetében, a VI. melléklet 3.2.5–3.2.9. pontjában (sétahajózás és part menti halászat) és a VII. melléklet 3.1. pontjában (tengerész) szereplő jelenlegi szóhasználattal összefüggésben. Az „*eseti átlépésre*” történő hivatkozás a (2) bekezdésben azt a célt szolgálja, hogy egyértelmű különbséget tegyenek az e rendelkezés szerinti kivétel és a „*rendszeres határátlépést*” lehetővé tevő kishatárforgalmi rendszerek között (amit a 35. cikk és az 1931/2006/EK rendelet szabályoz). Ezen túlmenően a (2) bekezdés kifejezett megengedi a szomszédos harmadik országokkal történő kétoldalú megállapodások kötését e területen.

5. cikk, Beutazási feltételek harmadik országok állampolgárai számára

- (1) bekezdés: A tartózkodás időtartama: a Bíróság által 2006. október 3-án a C-241/05. sz. *Bot*-ügyben hozott ítélet alapján és a Vízumkódex 2. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt kapcsolódó párhuzamos rendelkezés elfogadásával egyértelmű jogalkotói iránymutatás született a „hat hónapon belül három hónapot meg nem haladó időszak” kiszámítására nézve a Schengeni határ-ellenőrzési kódexet illetően, a kifejezéseknek a Vízumkódexszel történő összhangba hozásával. Érvényes úti okmányok: a gyakorlati igényekre válaszul a szöveget összhangba hozzák a Vízumkódex 12. cikkével, ide értve azt a lehetőséget is, hogy a határőrök indokolt szükséghelyzet esetén eltérést engedélyezhetnek.
- (4) bekezdés: az elavult és félrevezető „visszautazásra jogosító vízum” kifejezés elhagyása. Az 5. cikk (4) bekezdésének b) pontjában a 415/2003/EK rendeletre történő hivatkozást az új Vízumkódexre történő hivatkozás váltja fel. Figyelemmel arra, hogy a Vízumkódex 46. cikke és XII. melléklete előírja, hogy statisztikát kell készíteni a vízumokról *minden egyes hely* tekintetében, ahol a tagállamok vízumot adnak ki (ez a meghatározás magában foglalja azokat a határátkelőhelyeket is, ahol vízumot adnak ki), az 5. cikk (4) bekezdésének b) pontja feleslegessé vált, és azt a Vízumkódex vonatkozó rendelkezéseire való hivatkozással kell felváltani.

7. cikk, A személyek ellenőrzése a határátkelőhelyeken

- (5) bekezdés: az írásos tájékoztatás nyújtására vonatkozó kötelezettség pontosítása.
- Új (8) bekezdés: mivel a 4. cikk (2) bekezdésében felsorolt kivételes körülmények (különleges igény és szükséghelyzetek) azt is szükségessé tehetik a gyakorlatban, hogy bizonyos eltéréseket engedjenek a 7. cikktől, ez kifejezetten megengedésre kerül.

9. cikk, Külön sávok és a jelzőtáblákon szereplő információk

- (2) bekezdés: a vízummentes utazók részére külön sávok kialakításának lehetősége a nagyobb rugalmasságot és a határellenőrzés felgyorsítását szolgálja, összhangban a gyakorlati igényekkel.

10. cikk, Harmadik országbeli állampolgárok úti okmányainak bélyegzése

- (2) bekezdés: nyelvi hiba kijavítása a szöveg angol nyelvű változatában.
- (3) bekezdés: a nemzetközi vonatok személyzetének helyzete a pilótákéhoz vagy a tengerészekéhez hasonlítható, mivel ezek a vonatok rögzített menetrend szerint közlekednek. A „bélyegzésről szóló” 2009. szeptemberi jelentésében (COM(2009) 489 végleges) a Bizottság már bejelentette azt, hogy a bélyegzés alóli mentességet fog bevezetni az ebbe a kategóriába tartozó személyek számára.

11. cikk, A tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételeknek való megfelelés vélelme

- (3) bekezdés: új jogszabály (a 115/2008/EK visszatérési irányelv) elfogadásából fakadó technikai kiigazítás.
- Új (4) bekezdés: a jelenlegi szöveg hiányosságát orvosoló technikai kiigazítás (a kilépés bizonyítása a kiléptetőbélyegző-lenyomat hiányában).

12. cikk, Határőrizet

- A Bizottságnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatásköréhez kapcsolódó módosítás.

13. cikk, A beléptetés megtagadása

- (5) bekezdés: új jogszabály (a 862/2007/EK migrációs statisztikai rendelet) elfogadásából fakadó technikai kiigazítás.

15. cikk, Az ellenőrzések végrehajtása

- (1) bekezdés: a határőrök számára a FRONTEX által kifejlesztett egységes alaptanterv kifejezett megemlítése. A Bizottságnak a kísérő nélküli kiskorúakról szóló cselekvési terve (COM(2010) 213 végleges, 2010. május 6.) a közelmúltban megerősítette azt, hogy különös figyelmet kell fordítani a különösen kiszolgáltatott helyzetek észlelésére vonatkozó képzésre.

18. cikk, A különböző határátkelőhely-típusokra és a külső határok átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó különleges szabályok

- Utolsó mondat: a 4. cikk (2) bekezdése módosításának kiegészítéseként, rendszerezetten összefüggő alap biztosítása a VI. mellékletben említett minden határtípusra és minden közlekedési eszközre vonatkozó, a 4. cikk rendelkezései alóli eltérések engedélyezésére.

19. cikk, A személyek egyes kategóriáinak ellenőrzésére vonatkozó különleges szabályok

- Az (1) bekezdés új g) ponttal egészül ki: a mentési szolgálatok, rendőrség és tűzoltók szükséghelyzetben eljáró tagjainak be- és kilépésére vonatkozó eltérések lehetőségének megteremtéséhez kifejezett jogi keretre van szükség (új kategória hozzáadása a 19. cikkben, továbbá ehhez kapcsolódó rendelkezések a VII. mellékletben), a kétoldalú megállapodások megkötésének lehetőségét is ideértve.
- Az (1) bekezdés új h) ponttal egészül ki: a nyílt tengeri munkavállalók (például a tengeri olajfúrótornyok vagy a tengeri szélenergia-berendezések dolgozói) részére a VII. melléklet 8. pontjában nyújtott különleges eltérés, amely a part menti halászattal összevethető szabályokat tartalmaz (VI. melléklet 3.2.8. és 9. pontja).
- (1) bekezdés második mondat: a 4. cikk (2) bekezdése módosításának kiegészítéseként, rendszerezetten összefüggő alap biztosítása a VII. mellékletben említett minden személykategóriára vonatkozó, a 4. cikk rendelkezései alóli eltérések engedélyezésére.

21. cikk, Ellenőrzések a tagállamok területén

- d) pont: számos tagállam nem hajtja végre a schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 22. cikkét (a jogszerűen tartózkodó és más tagállamba belépő harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó bejelentési kötelezettség). Széles körben elfogadott, hogy gyakorlati nehézségekkel jár ezen általános jelentési kötelezettség tiszteletben tartásának az ellenőrzése, és költség/haszon szempontból nem hozható fel meggyőző érv amellett, hogy ennek a szabálynak jelentős hatása van az illegálisan tartózkodó bevándorlók azonosítására. Ezért a Schengeni határ-ellenőrzési kódex III. címének (Belső határok) alkalmazásáról szóló közelmúltbeli bizottsági jelentés (COM(2010) 554) a schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 22. cikkének és a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 21. cikkének d) pontjában foglalt, erre való megfelelő hivatkozásnak a hatályon kívül helyezését javasolta. A javasolt módosítás nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy az illegális bevándorlás elleni küzdelem érdekében célzott ellenőrzéseket alkalmazzanak a területükön, a 21. cikk a)–c) pontjaiban meghatározott korlátok mellett.

32. cikk, A mellékletek módosítása

- A Bizottságnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatásköréhez kapcsolódó módosítás.

33. cikk, A felhatalmazás gyakorlása

- Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban jogi aktusok elfogadására a Bizottságot kifejezetten fel kell hatalmazni. A javaslat az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Bizottság közötti, a 290. cikk végrehajtására vonatkozó intézményközi módszer megállapításáról szóló közös megegyezés tervezetében ajánlott egységes szöveget alkalmazza. Adott esetben szükség lehet a szöveg további módosítására a folyamatban levő intézményközi egyeztetés eredményeinek figyelembevétele érdekében.

34. cikk, Bejelentés

- (1) bekezdés: a 2. cikk 15. pontjának módosításához kapcsolódó pontosítás. A joghatásra tekintettel, amelyet a Schengeni határ-ellenőrzési kódex a 2004/38/EK irányelv alapján

kiadott tartózkodási kártyáknak tulajdonít, ezen engedélyek esetében kifejezetten fel kell tüntetni, hogy ilyen kártyáról van szó.

37. cikk, A tagállamok által közölt információk

- A jelentéstételi kötelezettségek összhangba hozatala, ami kifejezetten arra kötelezi a tagállamokat, hogy tájékoztassák a Bizottságot a Schengeni határ-ellenőrzési kódex által engedélyezett minden kétoldalú megállapodásról.

III. melléklet

- A 9. cikk (2) bekezdésének módosításából eredő kiigazítás, amelynek célja, hogy lehetővé váljon külön sávok kialakítása a vízummentes utazók részére.

IV. melléklet

- (3) bekezdés: technikai kiigazítás. Figyelemmel az úti okmány (126 x 88 mm), a vízumbélyeg (105 x 74 mm) és a kiléptető-/beléptetőbélyegző-lenyomat (43 x 30 mm) szabványos méretére, a vízumon található jelzések olvashatóságának esetleges sérelme nélkül technikailag lehetetlenné vált annak a szabálynak a betartása, hogy a bélyegzőlenyomatot a vízumbélyeggel azonos oldalra kell elhelyezni.

VI. melléklet

- Új 1.1.4. pont: a tagállamok és a szomszédos harmadik országok közötti, a határellenőrzés terén való együttműködésről és közös határátkelőhelyek létesítéséről rendelkező megállapodások megkötésének lehetővé tétele érdekében határozott jogi keretre van szükség, amely kiterjed bizonyos kulcskérdésekre, így például a nemzetközi védelmet kérő személyek helyzetére is. A javasolt módosítás lehetőséget megengedi a tagállamoknak kétoldalú megállapodások megkötését (az EUMSZ 2. cikke (1) bekezdésének értelmében vett engedély), azonban nem teszi ezt kötelezővé.
- 1.2.1. és 1.2.2. pont: az összhang érdekében a vasúti forgalomban történő határellenőrzésekkel kapcsolatos kétoldalú megállapodások megkötésére vonatkozó szabályokat összhangba kell hozni a közúti ellenőrzések tekintetében az 1.1.4. pontban javasolt jogi kerettel. A 37. cikkben javasolt változást követően az 1.2.1. pont utolsó mondata feleslegessé válik és azt el kell hagyni. A gyakorlati igényekkel összhangban lehetőséget kell biztosítani továbbá az ellenőrzések végzése helyének rugalmasabb megválasztására.
- 3.1.1–3.1.5. pont: technikai kiigazítások annak érdekében, hogy összhangba hozzák a FAL egyezményben (a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek a nemzetközi tengeri forgalom elősegítéséről szóló egyezménye) és a tagállamok kikötőibe érkező vagy onnan induló hajókra vonatkozó nyilatkozattételi követelményekről szóló 2010/65/EU irányelvben¹ használt kifejezéseket, ideértve a személyzeti és utaslisták elektronikus benyújtásának lehetőségét; a 2002/6/EK irányelv által megerősített és a FAL egyezmény listái által előírt információra való hivatkozás bevezetését; a listáknak a kikötői hatóságokon keresztül a

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. október 20-i 2010/65/EU irányelve a tagállamok kikötőibe érkező vagy onnan induló hajókra vonatkozó nyilatkozattételi követelményekről és a 2002/6/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 283., 2010.10.29., 1. o.

határátkelőhelyhez történő benyújtásának a lehetőségét; a listák továbbítására vonatkozó határidőket; konkrétabb iránymutatást a listák adminisztratív ellenőrzése tekintetében és annak pontosítását, hogy szükség van a fedélzeten tartózkodó személyek partra szállítás nélküli ellenőrzésére.

- 3.2.1. pont: a 3.1. pont módosításából származó kiigazítások.
- 3.2.2. pont: a 3.1.4. pontban javasolt változásokkal összhangban álló kiigazítás.
- 3.2.4. pont: a módosított 3.1.2. ponttal való átfedés megelőzése érdekében a 3.2.4. pontot el kell hagyni.
- 3.2.9. pont: a 3.1.2. pont már változásokról szóló értesítésre vonatkozó kötelezettséget, ezért azt nem kell megismételni a 3.2.9. pontban.
- Új 3.2.10. i) pont: a tengeri biztonságról szóló 98/41/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban annak pontosítása, hogy kompjáratok esetén be kell nyújtani a személyzeti és utaslistákat.
- Új 3.2.11. pont: a harmadik országból érkező és a tagállamok területén egynél többször megálló kompjáratokra vonatkozó rendszer pontosítása, a légi határookra vonatkozó, fennálló párhuzamos rendelkezés (2.1.2. b) iii. pont) logikáját és szóhasználatát követve.

VII. melléklet

- 3.1. pont: szerkesztési hiba kijavítása: a legtöbb tagállam megerősítette a tengerészek személyazonossági okmányairól szóló C 108. sz. egyezményt, míg csak három tagállam erősítette meg a tengerészek személyazonossági okmányairól szóló C 185. sz. egyezményt (Litvánia, Magyarország, Franciaország). Ezért mindkét egyezményt meg kell említeni. Szerkesztési javítás: a „partra szállás” egy kikötőben nemcsak belépést jelent, hanem azt a lehetőséget is, hogy az illető visszatérjen a hajóra (kilépés), miután a parti tartózkodás befejeződött.
- A 3.1. és a 3.2. pontok utolsó mondatának törlése: a 3. pont csak a 4. és 7. cikkekre vonatkozó eltérésekkel foglalkozik, és *nem érinti* az 5. pontra vonatkozó eltéréseket. Ez a szöveg tehát félrevezető és azt el kell hagyni.
- 6.4. és 6.5. pont: létre kell hozni a nemzeti kapcsolattartó helyek listáját a kiskorúakkal kapcsolatos konzultáció céljából (ami a Schengeni kézikönyv 3.7. szakasza és 37. melléklete alapján jelenleg önkéntes alapon működik), és annak használatát kötelezővé válik.
- Új 7. pont: lásd a 19. cikk (1) bekezdésének g) pontjára vonatkozó fenti észrevételt.
- Új 8. pont: lásd a 19. cikk (1) bekezdésének h) pontjára vonatkozó fenti észrevételt.

VIII. melléklet

- A 11. cikk módosításából eredő kiigazítás.

2. cikk – A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosításai:

- A 21. cikk (3) bekezdésének hatályon kívül helyezése: figyelemmel a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 34. cikke szerinti értesítési kötelezettségre, ez a rendelkezés feleslegessé vált és hatályon kívül kell helyezni.
- A 22. cikk hatályon kívül helyezése: lásd a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 21. cikkének d) pontjára vonatkozó fenti észrevételeket.
- A 136. cikk hatályon kívül helyezése: az uniós jog harmonizálta a határellenőrzésekre vonatkozó szabályokat. Ez érinti a tagállamok azon jogát, hogy e területen szerződéseket kössenek. A határellenőrzésre vonatkozó kétoldalú megállapodások kötése a tagállamok és egy harmadik állam között anélkül, hogy a Schengeni határ-ellenőrzési kódex ezt kifejezett engedélyezné, érintené az uniós jogot az EUMSZ 3. cikkének (2) bekezdése és az EUMSZ 2. cikkének (1) bekezdése értelmében, így ilyen megállapodás kötése a jövőben nem lehetséges. A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 136. cikke összeegyeztethetetlen ezzel az alapelvvel. Ezért ezt hatályon kívül kell helyezni.

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (1) és (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A külső határokkal kapcsolatos uniós politika célja az ellenőrzés és a határőrizet egységes és magas szintjét biztosító összehangolt irányítás megvalósítása, amely a személyek Európai Unión belüli szabad mozgásának elengedhetetlen velejárója, és amely a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség alapvető alkotóeleme. Ennek érdekében meg kell állapítani a külső határok ellenőrzésére irányuló előírásokra és eljárásokra vonatkozó közös szabályokat.
- (2) 2006. október 13-án hatályba lépett a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet².
- (3) Négyévi gyakorlati alkalmazás után néhány módosítás vált szükségessé a tagállamoknak és a Bizottságnak a Schengeni határ-ellenőrzési kódex alkalmazása terén szerzett gyakorlati tapasztalatai alapján, ideértve a Schengeni értékelések eredményeit, valamint a tagállamok által benyújtott jelentéseket és kéréseket.
- (4) A harmadik országbeli állampolgárok úti okmányainak a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 10. és 11. cikkével összhangban történő bélyegzéséről szóló rendelkezések működéséről szóló, 2009. szeptemberi bizottsági jelentés (COM(2009) 489), valamint a Schengeni határ-ellenőrzési kódex III. címének (Belső határok) alkalmazásáról szóló, 2010. október 13-i bizottsági jelentés (COM(2010) 554) konkrét javaslatokat tartalmaz a Schengeni határ-ellenőrzési kódex technikai módosításaira.

² HL L 105., 2006.4.13., 1. o.

- (5) A közelmúltban elfogadott jogszabályok, így különösen a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (vízumkódex)³ és a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴ a Schengeni határ-ellenőrzési kódex bizonyos módosításait teszik szükségessé.
- (6) A Schengeni határ-ellenőrzési kódex rendelkezéseinek az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel (EUMSZ) való összhangba hozása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a 12. cikk (5) bekezdése szerint a határőrizetre irányadó további intézkedések elfogadására, valamint a 32. cikknek megfelelően a mellékletek módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során egyidejűleg, megfelelő időben és módon továbbítania kell a megfelelő dokumentumokat az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.
- (7) Mivel csak uniós szinten érhető el ennek a rendeletnek a célja, nevezetesen az, hogy a Schengeni határ-ellenőrzési kódex létező szabályai tekintetében technikai módosításokat vezessen be, az Európai Unió intézkedéseket fogadhat el az Európai Unióról szóló Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás alapelveivel összhangban. A szintén az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez a rendelet az e cél megvalósításának érdekében szükséges minimumra szorítkozik, és nem lépi túl az ahhoz feltétlenül szükséges mértéket.
- (8) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás⁵ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseit fejleszti tovább, amelyek az említett megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló 1999/437/EK tanácsi határozat⁶ 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak.
- (9) Svájc tekintetében e rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak, összefüggésben az e megállapodásnak az Európai Unió és az Európai Közösség nevében történő aláírásáról szóló 2008/146/EK tanácsi határozat⁷ 3. cikkével.

³ HL L 243., 2009.9.15., 1. o.

⁴ HL L 348., 2008.12.24., 98. o.

⁵ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁶ HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

⁷ HL L 53., 2008.2.27., 1. o.

- (10) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között létrejött, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv értelmében vett schengeni vívmányok olyan továbbfejlesztése, amely a 2008/261/EK tanácsi határozat⁸ 3. cikkével összefüggésben értelmezett 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartozik.
- (11) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. sz. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel e rendelet a schengeni vívmányokra épül, Dánia – az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően – a Tanács e rendeletről hozott döntését követően hat hónapon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.
- (12) E rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyeknek az Egyesült Királyság – figyelemmel a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozatra⁹ – nem részese, ezért az Egyesült Királyság nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és ezért az rá nézve nem kötelező, és nem alkalmazandó.
- (13) E rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyeknek Írország – figyelemmel az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozatra¹⁰ – nem részese, ezért Írország nem vesz részt e rendelet elfogadásában, ezért az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A Schengeni határ-ellenőrzési kódex módosítása

Az 562/2006/EK rendelet az alábbiak szerint módosul:

- (1) A 2. cikk a következőképpen módosul:
- (a) Az 1. pont c) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:
- „c) a tagállamok tengeri, folyami és tavi kikötői, amelyek rendszeres belső kompjárat és belső teherszállító járat céljára szolgálnak;”;
- (b) a 4. pontban a „rendszeres kompjárat” kifejezést a „rendszeres belső kompjárat” kifejezés váltja fel;

⁸ HL L 83., 2008.3.26., 5. o.

⁹ HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

¹⁰ HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

- (c) a szöveg a következő 4a. ponttal egészül ki:
- „4a. „belső teherszállító járat”: a tagállamok területén belül található kettő vagy több ugyanazon kikötő közötti bármely olyan teherszállító járat, amely nem közlekedik a tagállamok területén kívüli kikötőbe;”;
- (d) az 5. pontban „a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek” kifejezés helyébe a következő szöveg lép: „a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek”;
- (e) az 5. pont a) alpontjában a „17. cikkének (1) bekezdése” szöveg helyébe a „20. cikkének (1) bekezdése” szöveg lép;
- (f) az 5. pont (b) alpontjában a „Közösség” szó helyébe az „Unió” szó lép;
- (g) a 6. pontban a „17. cikkének (1) bekezdése” helyébe a „20. cikkének (1) bekezdése” szöveg lép;
- (h) a 15. pont szövege helyébe a következő szöveg lép :
- „tartózkodási engedély”:
- a) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendeletben megállapított egységes formátum szerint a tagállamok által kiadott valamennyi tartózkodási engedély és a 2004/38/EK irányelvvel összhangban kiadott tartózkodási kártya;
- b) a tagállamok által harmadik ország állampolgára számára kiadott minden olyan egyéb okmány, amely engedélyezi a területükön történő tartózkodást, és amelyet a 34. cikknek megfelelően bejelentettek és azt követően közzétettek, az alábbiak kivételével:
- i. az a) pontban említett tartózkodási engedély iránti első kérelem vagy menedékjog iránti kérelem elbírálásának időtartamára kiadott engedélyeket, valamint
- ii. a tagállamok által az 1683/95/EK tanácsi rendelet által meghatározott egységes formátumban kibocsátott vízum*

HL L 105., 2006.4.13., 1. o.”;

- (2) A 3. cikk a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek jogai”;

- (3) A 4. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a határoknak határátkelőhelyeknél és a meghatározott nyitvatartási idő alatt történő átlépésével szemben kivételek engedélyezhetők:

- (a) egyének vagy csoportok esetében, a külső határok határátkelőhelyen kívüli vagy a hivatalos nyitvatartási időn túli eseti átlépésére vonatkozó különleges igény alapján, feltéve hogy rendelkeznek a nemzeti jogszabályokban előírt engedélyekkel, és ez nem ellentétes a tagállamok közrendjével vagy belső biztonságával kapcsolatos érdekekkel. A tagállamok kétoldalú megállapodások útján egyedi intézkedéseket irányozhatnak elő;
 - (b) egyének vagy csoportok esetében előre nem látható szükséghelyzet bekövetkezése esetén.”
- (4) Az 5. cikk a következőképpen módosul:
- (a) az (1) bekezdésben a bevezető szövegrész és az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok területére történő első beutazás napjától számított bármely hat hónapos időszakban három hónapot meg nem haladó, tervezett tartózkodás esetén a harmadik országbeli állampolgárok belépési feltételei a következők:

 - a) a következő feltételeknek megfelelő, érvényes, a határ átlépésére jogosító úti okmánnal vagy okmányokkal rendelkeznek:
 - i. érvényessége legalább három hónappal meghaladja a tagállamok területéről történő tervezett távozás napját. Sürgős és indokolt esetben azonban e kötelezettségektől el lehet tekinteni.
 - ii. a megelőző tíz éven belül bocsátották ki.
 - (b) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:
 - i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az (1) bekezdésben foglalt feltételeket nem teljesítő, de a tagállamok egyike által kiadott tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgárok átutazás céljából be kell, hogy léphessenek a többi tagállam területére annak érdekében, hogy eljussanak annak a tagállamnak a területére, amely a tartózkodási engedélyt vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumot kiadta, kivéve ha beutazás vagy átutazás megtagadására vonatkozó figyelmeztető jelzés hatálya alatt állnak azon tagállam nemzeti adatbázisában, amelynek külső határát át kívánják lépni;”
 - ii. a b) pont első és második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„a b) pontban foglaltak kivételével az (1) bekezdésben foglalt feltételeket teljesítő, azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akik a határon megjelennek, engedélyezhető a tagállamok területére történő belépés, ha a határon vízumot adnak ki a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet* 35. és 36. cikke szerint.

A tagállamok kötelesek a 810/2009/EK rendelet 46. cikke és XII. melléklete szerint statisztikát készíteni a határon kiadott vízumokról.

HL L 243., 2009.9.15., 1. o.”

(5) A 7. cikk a következőképpen módosul:

- (a) a (2) bekezdés második albekezdésében a „szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek” szöveg helyébe a „szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek” szöveg lép.
- (b) a (2) bekezdés harmadik albekezdésében a „szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek” szöveg helyébe a „szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek” szöveg lép.
- (c) a (2) bekezdés negyedik albekezdésében a „szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek” szöveg helyébe a „szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek” szöveg lép.
- (d) az (5) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az alapos, elkülönített helyen történő ellenőrzésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárokat írásban tájékoztatni kell az ilyen ellenőrzés céljáról és eljárásáról.”

- (e) a (6) bekezdésben a „közösségi” szót el kell hagyni, és a szöveg a „mozgás” szó után az „uniós” szóval egészül ki;
- (f) a cikk szövege a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A 4. cikk (2) bekezdése a) vagy b) pontjának alkalmazása esetén a tagállamok eltéréseket engedhetnek az e cikkben foglalt szabályoktól.”

(6) A 9. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2)a) A szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek jogosultak a III. melléklet A. részében található jelzőtáblával („EU, EEA, CH”) ellátott sáv használatára. Használhatják továbbá a III. melléklet B1. („vízummentes”) és B2. („minden útleve”) részében található jelzőtáblával ellátott sávokat.

Azon harmadik országbeli állampolgárokra, akik az 539/2001/EK rendelettel összhangban a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá nem esnek, továbbá az érvényes tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgárok az e rendelet III. mellékletének B1. („vízummentes”) részében található jelzőtáblával ellátott sávokat használhatják. Használhatják továbbá az e rendelet III. mellékletének B2. („minden útleve”) részében található jelzőtáblával ellátott sávokat.

b) Minden más személy a III. melléklet B2. részében található jelzőtáblával ellátott sávot használja.

Az első albekezdés a) és b) pontjaiban hivatkozott jelzőtáblákon a felirat olyan nyelven vagy nyelveken tüntethető fel, amelyet az egyes tagállamok indokoltnak tartanak.

A III. melléklet B1. („*vízummentes*”) részében található jelzőtáblával ellátott sáv biztosítása csak lehetőség és nem kötelező a tagállamok számára. A tagállamok a gyakorlati igényekkel összhangban határozzák meg, hogy alkalmazzák-e ezt a lehetőséget, és ha igen, mely határátkelőhelyen.”

(7) A 10. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Harmadik országok azon állampolgárainak esetében, akik az Unió egy olyan állampolgárának családtagjai, akire a 2004/38/EK irányelv alkalmazandó, de akik nem rendelkeznek az említett irányelv által előírt tartózkodási kártyával, az úti okmányokat belépéskor vagy kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

Harmadik országok azon állampolgárainak esetében, akik olyan harmadik országbeli állampolgárok családtagjai, akik rendelkeznek a szabad mozgás uniós jogával, de ők maguk nem rendelkeznek a 2004/38/EK irányelv által előírt tartózkodási kártyával, az úti okmányokat belépéskor vagy kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.”

(b) a (3) bekezdés a következő f) és g) ponttal egészül ki:

„f) a nemzetközi személyszállító és tehervonatok személyzetének úti okmányai;

g) harmadik országok azon állampolgárainak úti okmányai, akik rendelkeznek a 2004/38/EK irányelv által előírt tartózkodási kártyával.”

(8) A 11. cikk a következőképpen módosul:

A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az (1) bekezdésben említett vélelmet nem döntötték meg, a harmadik országbeli állampolgár a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel* összhangban visszatéríthető.

A cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„Kiléptetőbélyegző-lenyomat hiányában az (1) és (2) bekezdés vonatkozó rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.”

* HL L 348., 2008.12.24., 98. o.”

(9) A 12. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 33. cikkel összhangban a határőrizetre irányadó további intézkedésekre vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.”

- (10) A 13. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok statisztikát készítenek azon személyek számáról, akiknek a beléptetését megtagadták, a megtagadás okairól, az érintett személyek állampolgárságáról és a határ típusáról (szárazföldi, légi vagy tengeri), amelynél a beléptetést megtagadták, és ezt a 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet* szerint benyújtják.”

* HL L 199., 2007.7.31., 23. o.

- (11) A 15. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a határőrök szakképzett és megfelelően kiképzett szakemberek, figyelembe véve a határőrök számára a 2007/2004/EK tanácsi rendelettel felállított, az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség által létrehozott és kifejlesztett egységes alaptantervet. A tantervnek különleges képzést kell tartalmaznia a kísérő nélküli kiskorúakhoz és az emberkereskedelem áldozatait érintő különösen kiszolgáltatott helyzetek felismerésére. A tagállamok a határőröket – különösen a feladataik elvégzéséhez szükséges – nyelvek tanulására ösztönzik.”

- (12) A 18. cikk második bekezdésében a hivatkozott cikkek felsorolása kiegészül a „4.” cikkel.

- (13) A 19. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az első albekezdés a következő g) és h) pontokkal egészül ki:

„g) mentési szolgálatok, rendőrség és tűzoltók;

h) nyílt tengeri munkavállalók.”

- b) a második albekezdésben a hivatkozott cikkek felsorolása kiegészül a „4.” cikkel.

- (14) A 21. cikk d) pontját el kell hagyni.

- (15) A 32. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 33. cikkel összhangban a III., IV. és VIII. melléklet módosítására vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.”

- (16) A 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„33. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A 12. cikk (5) bekezdésében és a 32. cikkben említett felhatalmazás 2010. X. X.-től (e rendelet hatálybalépésének időpontja) határozatlan időre szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 12. cikk (5) bekezdésében és a 32. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 12. cikk (5) bekezdése és a 32. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő két hónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére egy hónappal meghosszabbodik.”

(17) A 34. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a tartózkodási engedélyek listájáról, megkülönböztetve a 2. cikk 15. pontjának a) alpontja és a 2. cikk 15. pontjának b) alpontja hatálya alá tartozó engedélyeket, továbbá a 2. cikk 15. pontja b) alpontjának hatálya alá tartozó engedélyek listáját mintákkal kiegészítve. A 2004/38/EK irányelvvel összhangban kiadott tartózkodási kártyák esetében kifejezetten fel kell tüntetni, hogy ilyen kártyáról van szó.”

(18) A 37. cikk első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok értesítik a Bizottságot a 21. cikk c) pontjával kapcsolatos nemzeti rendelkezésekről, a 4. cikk (3) bekezdésében említett szankciókról és az e rendelet által engedélyezett kétoldalú megállapodásokról.”

(19) A III., IV., VI., VII. és VIII. melléklet e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

A schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosítása

A schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló 1985. június 14-i egyezmény a következőképpen módosult:

(1) A 21. cikk (3) bekezdését el kell hagyni;

- (2) A 22. cikket el kell hagyni;
- (3) A 136. cikket el kell hagyni.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő [...] napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban, a Szerződéseknek megfelelően.

Kelt ..., [...] -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

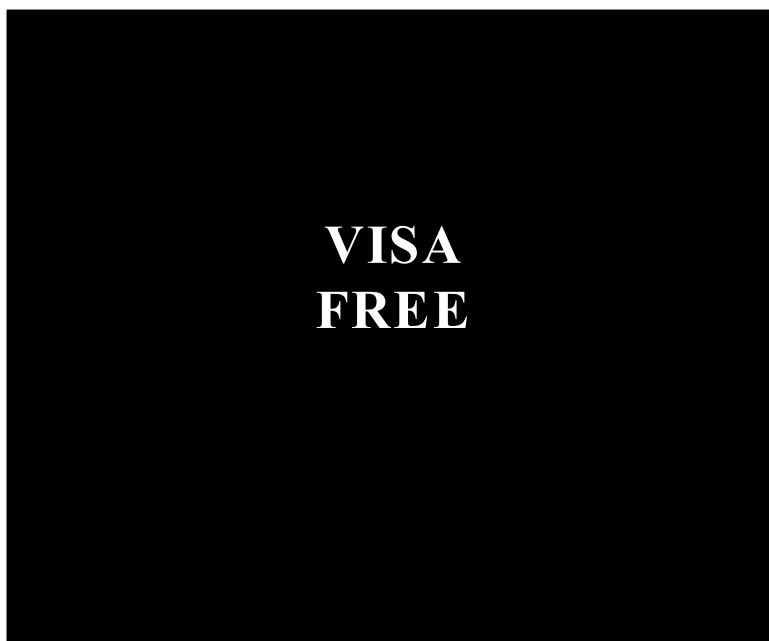
MELLÉKLET

A III., IV., VI., VII. és VIII. melléklet a következőképpen módosul:

(1) A III. melléklet a következőképpen módosul:

a) a B. rész helyébe a következő szöveg lép:

„B1. rész: »vízummentes«;

VISA FREE	VÍZUMMENTES
-----------	-------------

B2. rész: »minden útlevele«.”

ALL PASSPORTS

ALL PASSPORTS	MINDEN ÚTLEVÉL
---------------	----------------

”

- b) a C. részben a következő jelzéseket kell beilleszteni az „EU, EEA, CH” és a „MINDEN ÚTLEVÉL” jelzések közé.

VISA FREE	VÍZUMMENTES
CARS	SZEMÉLYGÉPKOCSI

VISA FREE	VÍZUMMENTES
BUSES	BUSZ

VISA FREE	VÍZUMMENTES
LORRIES	TEHERGÉPKOCSI

- (2) A IV. melléklet 3. pontjának első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A vízumkötelezettség alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok be- és kiléptetése esetén a bélyegzőlenyomatot a vízummal szemben lévő oldalon kell elhelyezni.”

- (3) A VI. melléklet 1. pontja a következőképpen módosul:

- a) a szöveg a következő 1.1.4. ponttal egészül ki:

„1.1.4. *Közös határátkelőhelyek:*

1.1.4.1. A tagállamok a szomszédos harmadik országokkal kétoldalú megállapodásokat köthetnek olyan közös határátkelőhelyek létesítéséről, ahol az egyik fél határőrei végzik a másik fél területén a beléptetési és/vagy kiléptetési ellenőrzéseket, saját jogszabályaiknak megfelelően. A közös határátkelőhelyek létesülhetnek akár a tagállam területén, akár a harmadik ország területén.

1.1.4.2. *A tagállam területén létesített közös határátkelőhelyek:* A tagállam területén létesített közös határátkelőhely létrehozatalára vonatkozó kétoldalú megállapodások felhatalmazást tartalmaznak a harmadik ország határőrei számára, hogy a feladataikat a tagállamban láthassák el, tiszteletben tartva a következő alapelveket:

- (a) *Nemzetközi védelem:* A tagállam területén nemzetközi védelmet igénylő harmadik országbeli állampolgár részére hozzáférést kell biztosítani a tagállam vonatkozó eljárásaihoz, még akkor is, ha a harmadik országbeli állampolgár még nem esett át a harmadik országnak a közös határátkelőhelyen jelen lévő határőrei által végzett kiléptetési ellenőrzésen.
- (b) *Személy letartóztatása vagy tulajdon lefoglalása:* Ha a harmadik ország határőrei olyan tényekről szereznek tudomást, amely valamely személy letartóztatását vagy védelem alá helyezését, vagy tulajdon lefoglalását indokolja,
 - e tényekről tájékoztatják a tagállam hatóságait, azok pedig biztosítják a megfelelő nyomon követést, összhangban a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal, az érintett személy állampolgárságától függetlenül, vagy
 - nemzeti jogszabályaiknak megfelelően járnak el. Ebben az esetben azonban az érintett személynek biztosítani kell a tagállami bíróságokhoz való hozzáférést, és az érintettnek jogorvoslattal kell rendelkeznie, amely megfelelő jogvédelmet biztosít számára az uniós jog hatálya alá tartozó területeken annak érdekében, hogy biztosított legyen a jogvédelem, amelyet az egyének az uniós jog szabályai alapján élveznek, valamint e szabályok érvényesülése.
- (c) *Az EU területére belépő, a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek:* A harmadik ország határőrei nem akadályozhatják meg, hogy a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személy belépjen az EU területére. Ha olyan okok állnak fenn, amelyek az érintett harmadik országból való kiléptetés megtagadását indokolják, a harmadik ország határőrei ezekről az okokról tájékoztatják a tagállam hatóságait, azok pedig biztosítják a megfelelő nyomon követést, összhangban a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal.

1.1.4.3. *Harmadik ország területén létesített közös határátkelőhelyek:* A harmadik ország területén létesített közös határátkelőhely létrehozatalára vonatkozó kétoldalú megállapodások felhatalmazást tartalmaznak a tagállam ország határőrei számára, hogy a feladataikat a harmadik országban láthassák el, a Schengeni határ-ellenőrzési kódexszel összhangban és tiszteletben tartva a következő alapelveket:

- (a) *Nemzetközi védelem:* Azon harmadik országbeli állampolgár részére, aki átesett a harmadik ország határőrei által végzett kiléptetési ellenőrzésen és ezt követően a harmadik országban jelen lévő tagállami határőröktől nemzetközi védelmet igényel, belépést kell biztosítani az adott tagállam területére a vonatkozó eljárások megindítása érdekében. A harmadik ország hatóságainak el kell fogadniuk az érintett személy belépését a tagállam területére.
- (b) *Személy letartóztatása vagy tulajdon lefoglalása:* Ha a tagállam határőrei olyan tényekről szereznek tudomást, amelyek valamely személy letartóztatását vagy

védelem alá helyezését, vagy tulajdon lefoglalását indokolják, nemzeti jogszabályaiknak és az alkalmazandó uniós jogszabályoknak megfelelően járnak el. A harmadik ország hatóságainak el kell fogadniuk az érintett személy belépését a tagállam területére vagy az érintett tárgy tagállam területére történő átadását.

- (c) *Az állampolgárságuk szerinti országba belépő harmadik országbeli állampolgárok:* A tagállamok határőrei nem akadályozhatják meg, hogy az érintett harmadik ország állampolgárai az állampolgárságuk szerinti országba belépjenek. Ha olyan okok állnak fenn, amelyek a tagállam jogszabályai alapján a tagállamból való kiléptetés megtagadását indokolják, a tagállam határőrei ezekről az okokról tájékoztatják a harmadik ország hatóságait, azok pedig biztosítják a megfelelő nyomon követést, összhangban a nemzeti és a nemzetközi joggal.

1.1.4.4. Szomszédos harmadik országgal a közös határátkelőhelyekről szóló kétoldalú megállapodás megkötése vagy módosítása előtt az érintett tagállam konzultál a Bizottsággal a megállapodásnak e rendelettel való összeegyeztethetőségét illetően.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megállapodás nem összeegyeztethető e rendelettel, értesíti az érintett tagállamot. A tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a megállapodást ésszerű időn belül úgy módosítsa, hogy azzal megszüntessen minden megállapított összeegyeztethetlenséget.”

b) az 1.2.1. és 1.2.2. pont a helyébe a következő szöveg lép:

„1.2.1. A külső határt átlépő vonatok utasait és személyzetét egyaránt ellenőrizni kell, beleértve a tehervonatokat vagy az üres szerelvényeket is. A tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek ezen ellenőrzések módjáról, tiszteletben tartva az 1.1.4. pontban foglalt alapelveket. Ezeket az ellenőrzéseket a következő módok valamelyikén kell elvégezni:

- a tagállam területén található első érkezési vasútállomáson vagy utolsó indulási vasútállomáson,
- a vonaton, a harmadik országbeli utolsó indulási vasútállomás és a tagállam területén található első érkezési vasútállomás között, menet közben, vagy fordítva,
- a harmadik ország területén található utolsó indulási vasútállomáson vagy az első érkezési vasútállomáson.

1.2.2. Továbbá a nagysebességű vasúti forgalom megkönnyítése érdekében a harmadik országból érkező nagysebességű vasút útvonalán fekvő tagállamok az érintett harmadik országokkal egyetértésben, tiszteletben tartva az 1.1.4. pontban foglalt alapelveket, úgy határozhatnak, hogy a harmadik országból érkező vonatokon utazó személyek beléptetési ellenőrzését a következő módok valamelyikén folytatják le:

- azokon a harmadik országbeli állomásokon végzik el, ahol utasok szállnak fel,

- azokon – a tagállamok területén fekvő – állomásokon végzik el, ahol utasok szállnak le,
- vagy a vonaton, a harmadik ország területén fekvő állomások és a tagállamok területén fekvő állomások között, menet közben végzik el, feltéve hogy az utasok nem hagyják el a vonatot.”

(4) A VI. melléklet 3. pontja a következőképpen módosul:

a) a 3.1.1. pontban a második mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek, amelyek alapján az ellenőrzés – az 1.1.4. pontban foglalt elvek tiszteletben tartása mellett – menet közben is végrehajtható, vagy amikor a hajó eléri, illetve elhagyja egy harmadik ország felségterületét.”

b) a 3.1.2., 3.1.3., 3.1.4. és 3.1.5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3.1.2. A hajóparancsnok vagy a hajó üzemeltetője által szabályszerűen felhatalmazott más személy (a továbbiakban mindkét esetben: „hajóparancsnok”) összeállítja a személyzet és az esetleges utasok listáját, amelynek tartalmaznia kell a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) nemzetközi tengeri forgalom elősegítéséről szóló egyezményének (FAL) 5. sz. nyomtatványán (személyzetlista) és 6. sz. nyomtatványán (utaslista) előírt információkat, valamint adott esetben a vízum vagy a tartózkodási engedély számát, legkésőbb

- a kikötőbe való megérkezést huszonnégy órával megelőzően, vagy
- legkésőbb az előző kikötő elhagyásakor, amennyiben a hajó útjának időtartama rövidebb huszonnégy óránál, vagy
- ha a rendeltetési kikötő nem ismert vagy a hajóút során megváltozott, akkor ennek az információnak a megismerésekor azonnal.

A hajóparancsnok elküldi a listá(ka)t a tagállam által kijelölt illetékes hatóságoknak (határőrség vagy kikötői illetve más hatóság, amely azt/azokat haladéktalanul továbbítja a határőrségnek).

3.1.3. Az átvételi elismervényt a hajóparancsnoknak kell visszaküldeni, aki kérésre köteles azt bemutatni, amikor a hajó a kikötőben tartózkodik.

3.1.4. A hajóparancsnok haladéktalanul köteles az illetékes hatóság felé bejelenteni a személyzet összetételének vagy az utasok számának bármely változását.

Ezenkívül a hajóparancsnok haladéktalanul, a 3.1.2. pontban meghatározott határidőn belül, értesíti az illetékes hatóságokat arról, ha a hajón potyautasok tartózkodnak. A potyautasokért a hajóparancsnok a felelős.

A 4. és 7. cikkektől való eltéréssel a fedélzeten maradó személyeket nem kell alapos határellenőrzés alá vetni. A belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján azonban a határőrök lefolytathatják a hajó fizikai ellenőrzését és a fedélzeten tartózkodó személyek személyi ellenőrzését.

3.1.5.A hajóparancsnok megfelelő időben és az érintett kikötőben hatályos szabályokkal összhangban értesíti az illetékes hatóságot a hajó indulásáról.”

c) a 3.2.1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3.2.1. A körutazást végző hajó parancsnoka a 3.1.2. pontban meghatározott határidőn belül eljuttatja az illetékes hatóságnak a hajó útvonaltervét és menetrendjét.”

d) a 3.2.2. pont második albekezdése helyébe a következő szöveg lép

„Mindazonáltal, a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell.”

e) a 3.2.3. pont a) és b) alpontjában a „3.2.4. pontban” hivatkozás helyébe a „3.2.1. pontban” hivatkozás lép;

f) a 3.2.3. pont e) alpontjának második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Mindazonáltal, a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell.”

g) a 3.2.4. pontot el kell hagyni;

h) a 3.2.9. pont második albekezdését el kell hagyni.

i) a 3.2.10. pont a következő i) ponttal egészül ki:

„i) A 3.1.2. pontot (személyzeti és utaslisták benyújtásának kötelezettsége) nem kell alkalmazni; amennyiben a fedélzeten tartózkodó személyek listáját a 98/41/EK tanácsi irányelv* szerint kell összeállítani, akkor a lista egy példányát legkésőbb a harmadik országbeli kikötőből való elindulást követő harminc percen belül a hajóparancsnoknak el kell küldenie a tagállamok területén található érkezési kikötő illetékes hatóságának.

* HL L 188., 1998.7.2., 35. o.”

j) a szöveg a következő 3.2.11. ponttal egészül ki:

„3.2.11. Amennyiben egy harmadik államból érkező és a tagállamok területén több megállást végrehajtó komp, kizárólag az út hátralévő részére a tagállamok területén történő utazásra utasokat vesz fel, úgy az utasokat az indulási kikötőben kiléptetési, az érkezési kikötőben beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni.

Azon utasok ellenőrzése, akik a közbeeső megállások alkalmával már a komp fedélzetén tartózkodnak, és nem a tagállamok területén szálltak fel, az érkezési kikötőben történik.”

(5) A VII. melléklet 3. pontja a következőképpen módosul:

a) a 3.1. és 3.2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„A 4. és 7. cikktől eltérően, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a tengerészek személyazonossági okmányairól szóló 108. sz. (1958) és 185. sz. (2003) egyezményével, az 1965. április 9-i Londoni Egyezményrel és a vonatkozó nemzeti rendelkezésekkel összhangban kiadott tengerészigazolvánnyal rendelkező tengerészek számára a tagállamok engedélyezhetik, hogy a hajójuk által érintett kikötő területén vagy a környező településeken való tartózkodás céljából partra szállva a tagállamok területére belépjenek vagy onnan kilépjenek, anélkül hogy valamely határátkelőhelyen jelentkeznének, azzal a feltétellel, hogy szerepelnek hajójuk személyzeti jegyzékén, amelyet megelőzőleg az illetékes hatóságok által elvégzendő ellenőrzésre benyújtottak.

A belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelésének megfelelően azonban a határőrök a partraszállás előtt a 7. cikkel összhangban ellenőrzésnek vetik alá a tengerészeket.”

(6) A VII. mellékletben a 6. pont a következő 6.4. és 6.5. pontokkal egészül ki:

„6.4. A tagállamok nemzeti kapcsolattartó helyeket jelölnek ki a kiskorúakkal kapcsolatos konzultáció céljából, és ezekről tájékoztatják a Bizottságot. A nemzeti kapcsolattartó helyek listáját a Bizottság a tagállamok rendelkezésére bocsátja.

6.5. A 6.1., 6.2 és 6.3. pontokban meghatározott bármely körülménnyel kapcsolatos kétség esetén a határőrök felhasználják a kiskorúakkal kapcsolatos konzultáció céljából létrehozott nemzeti kapcsolattartó helyek listáját.”

(7) A VII. melléklet az alábbi 7. és 8. ponttal egészül ki:

„7. Mentési szolgálatok, rendőrség és tűzoltók

A mentési szolgálatok, a rendőrség és a tűzoltóság sürgőshelyzetben eljáró tagjaira vonatkozó szabályokat a nemzeti jogszabályok és adott esetben kétoldalú megállapodások útján rendezik. Ezek a rendelkezések tartalmazhatnak a 4., 5. és 7. cikkektől való eltéréseket.

8. Nyílt tengeri munkavállalók

A 4. és 7. cikkektől való eltéréssel, nem kell alapos ellenőrzés alá vetni azokat a nyílt tengeri munkavállalókat (például tengeri olajfűtőtoronyok vagy tengeri szélenergia-berendezések dolgozóit), akik tengeri vagy légi úton rendszeresen visszatérnek a tagállamok területére anélkül, hogy harmadik ország területén tartózkodtak volna.

Mindazonáltal, az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelését – különösen ha valamely harmadik ország partvonala egy nyílt tengeri létesítmény közvetlen közelében található – figyelembe kell venni a végrehajtandó ellenőrzések gyakoriságának meghatározásánál.”

(8) A VIII. mellékletben szereplő formanyomtatványban a „beléptetőbélyegző” kifejezés helyébe a „be- vagy kiléptetőbélyegző” kifejezés lép, a „lépett be” kifejezés helyébe pedig a „lépett be vagy onnan a megjelölt időpontban lépett ki” kifejezés lép.